Visió 6000

Una solució proposada d'onze estats per a la restauració pacífica del Gran Israel abans del retorn del Messies, Jesucrist

On no hi ha visió, el poble pereix:
però feliç és el qui guarda la llei. Proverbis 29:18

Beneïda la nació, el Senyor té com a Déu, i el poble que ell ha escollit per a la seva heretat. Salm 33:12

Any gregorià 2240

L'any gregorià 2240 correspon a l'any hebreu 6000, que té una profunda significació teològica en el judaisme. Segons les fonts rabíniques clàssiques (com el Talmud i el Zohar), l'any hebreu 6000 marca la data límit per a l'arribada del Messies i l'inici de l'Era Messiànica.

L'era messiànica: Segons l'escatologia jueva tradicional, la creació es divideix en set mil·lennis. Els primers sis eons representen la història de la humanitat, mentre que el setè és l'era del " Sàbat " i la pau universal.

Els onze estats

Israel , Egipte , Iraq , Jordània , Kuwait , Líban , Palestina , Aràbia Saudita , Síria , Turquia, els cristians

• Israel - Aquell mateix dia el Senyor va fer un pacte amb Abram, dient: «A la teva descendència dono aquesta terra, des del riu d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrates: els quenites, els quenezites, els cadmonites, els hitites, els perizites, els refaïtes, els amorreus, els cananeus, els girgaixites i els jebuseus. Et donaré a tu i a la teva descendència després de tu la terra on vius com a foraster, tota la terra de Canaan, en possessió perpètua, i jo seré el seu Déu.» Gènesi 15:18-21 ; 17:8

• Egipte: els habitants de l'est del riu Nil poden immigrar cap a l'oest o seguir l'exemple dels gabaonites .

- Iraq: els habitants del sud i l'oest del riu Eufrates poden immigrar al nord i a l'est o seguir l'exemple dels gabaonites .

- Jordània: tots els habitants poden immigrar a la regió nord-est de Síria (per sobre del riu Eufrates) o seguir l'exemple dels gabaonites .

- Kuwait: els habitants de la part nord afectada de la governació de Jahra poden immigrar al sud o seguir l'exemple dels gabaonites .

- Líban: tots els habitants poden immigrar a la regió nord-est de Síria (per sobre del riu Eufrates) o seguir l'exemple dels gabaonites .

- Palestina: tots els habitants poden immigrar a l'oest del riu Nil o a la regió nord-est de Síria (per sobre del riu Eufrates) o a la part sud de l'Aràbia Saudita o seguir l'exemple dels gabaonites .

- Aràbia Saudita: els habitants de la part nord afectada poden immigrar al sud o seguir l'exemple dels gabaonites .

- Síria: els habitants del sud i l'oest del riu Eufrates poden immigrar al nord i a l'est o seguir l'exemple dels gabaonites .

- Turquia: els habitants de la part sud-oriental afectada poden immigrar cap al nord o seguir l'exemple dels gabaonites .

- Els cristians: els ciutadans del Regne de Déu han de predicar, proclamar i publicar l'evangeli amb persistència als altres 10 estats i entre totes les nacions.

Vosaltres sou la sal de la terra; però si la sal perd el seu gust, amb què la salaran? No serveix per a res més, sinó per a ser llençada fora i trepitjada pels homes. Vosaltres sou la llum del món. Una ciutat situada dalt d'un turó no es pot amagar. La gent no encén una llàntia i la posa sota un messol, sinó en un canelobre, i fa llum a tots els qui són a la casa. Que la vostra llum brilli davant dels homes, perquè vegin les vostres bones obres i glorifiquin el vostre Pare que és al cel. Mateu 5:13-16

Jesús s'acostà i els digué: « M'ha estat donat tot poder al cel i a la terra. Aneu, doncs, i feu mestresses de totes les nacions, batejant-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres tots els dies, fins a la fi del món. Amén. Mateu 28:18-20

I primer cal que l'evangeli sigui anunciat a totes les nacions. Marc 13:10

I els digué: Aneu per tot el món i prediqueu l'evangeli a tota criatura. El qui cregui i sigui batejat serà salvat, però el qui no cregui serà condemnat. I aquests senyals acompanyaran els qui creuran: en el meu nom expulsaran dimonis, parlaran noves llengües, agafaran serps i, si beuen alguna beguda mortal, no els farà mal; imposaran les mans als malalts i es curaran. Així doncs, després que el Senyor els hagués parlat, va ser rebut al cel i es va asseure a la dreta de Déu. I ells van anar a predicar per tot arreu, el Senyor treballant amb ells i confirmant la paraula amb els senyals que els seguien. Amén. Marc 16:15-20

Quan es van reunir, li van preguntar: «Senyor, ¿restauraràs en aquest temps el regne d'Israel?» Jesús els va respondre: « No us correspon saber els temps o les estacions que el Pare ha posat amb el seu propi poder. Però rebreu un poder quan l'Esperit Sant hagi vingut sobre vosaltres, i sereu testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea i Samaria, i fins als confins de la terra.» Actes 1:6-8

Aleshores Bernabé se'n va anar a Tars a buscar Saule. Quan el va trobar, el va portar a Antioquia. Es van reunir amb l'església durant tot un any i van ensenyar a molta gent. I els deixebles van ser anomenats cristians per primera vegada a Antioquia. Actes 11:25-26 (L'antiga Antioquia es troba sota la ciutat moderna d'Antakya, a la província de Hatay, al sud de Turquia.)

Per tant, la llei va ser el nostre mestre per portar-nos a Crist, a fi que fóssim justificats per la fe. Però després que ha vingut la fe, ja no estem sota un mestre. Perquè tots vosaltres sou fills de Déu per la fe en Crist Jesús. Perquè tots els qui heu estat batejats en Crist us heu revestit de Crist. No hi ha jueu ni grec, no hi ha esclau ni lliure, no hi ha home ni dona, perquè tots vosaltres sou un en Crist Jesús. I si sou de Crist, aleshores sou descendència d'Abraham i hereus segons la promesa. Gàlates 3:24-29

Finalment, germans meus, sigueu forts en el Senyor i en el poder del seu poder. Poseu-vos tota l'armadura de Déu, perquè pugueu resistir contra les astúcies del diable. Perquè no lluitem contra carn i sang, sinó contra principats, contra potestats, contra els governants de les tenebres d'aquest món, contra l'esperit de la maldat en les regions celestials. Per tant, preneu tota l'armadura de Déu, perquè pugueu resistir en el dia dolent, i havent-ho acabat tot, estigueu drets. Estigueu, doncs, cenyits els lloms amb la veritat, posats amb la cuirassa de la justícia, i calçats amb la preparació de l'evangeli de la pau; i sobretot, preneu l'escut de la fe, amb el qual podreu apagar tots els dards encesos dels malvats. I preneu l'elm de la salvació i l'espasa de l'Esperit, que és la paraula de Déu. Preneu en tot moment amb tota mena d'oració i súplica en l'Esperit, i vetlleu en ella amb tota perseverança i súplica per tots els sants; I per mi, perquè em sigui donada la paraula, i pugui obrir la boca amb valentia per donar a conèixer el misteri de l'evangeli, del qual sóc ambaixador en cadenes; a fi que en ell pugui parlar amb valentia, com convé parlar. Efesis 6:10-20

Però vosaltres sou una generació escollida, un sacerdoci reial, una nació santa, un poble adquirit, perquè proclameu les virtuts d'aquell qui us ha cridat de les tenebres a la seva llum admirable. En altre temps no éreu poble, però ara sou poble de Déu; vosaltres no havíeu obtingut misericòrdia, però ara heu obtingut misericòrdia. 1 Pere 2:9-10

L'exemple dels gabaonites

Josuè 9
1 Quan tots els reis que eren a l'altra banda del Jordà, a les muntanyes, a les valls i a tota la costa de la Gran Mar, davant del Líban, els hitites, els amorreus, els cananeus, els perizites, els hivites i els jebuseus, ho van sentir,
2 que es van reunir per lluitar contra Josuè i contra Israel, d'un sol acord.
3 Quan els habitants de Gabaon van sentir el que Josuè havia fet a Jericó i a Ai,
4 Van obrar amb astúcia, van anar i van fer veure que eren ambaixadors, i van carregar sacs vells sobre els seus ases, i ampolles de vi velles, esquinçades i embolicades;
5 I sabates velles i esgarrapades als peus, i vestits vells; i tot el pa de les seves provisions era sec i florit.
6 I van anar a trobar Josuè, al campament de Guilgal, i li van dir a ell i als homes d'Israel: «Venim d'un país llunyà; feu, doncs, una aliança amb nosaltres.»

7 I els homes d'Israel van dir als hivites: «Potser viviu entre nosaltres, com podríem fer una aliança amb vosaltres?»
8 I van dir a Josuè: «Som els teus servents.» Josuè els va preguntar: «Qui sou vosaltres i d'on veniu?»
9 I li van respondre: «Els teus servents han vingut d'un país molt llunyà per causa del nom del Senyor, el teu Déu. Hem sentit a parlar d'ell i de tot el que va fer a Egipte.
10 I tot el que va fer als dos reis amorreus que eren a l'altra banda del Jordà: a Sehon, rei d'Heixbon, i a Og, rei de Basan, que era a Aixtarot.
11 Per tant, els nostres ancians i tots els habitants del nostre país ens van dir: "Preneu queviures per al viatge i aneu a rebre'ls i digueu-los: Som els vostres servents; feu, doncs, una aliança amb nosaltres."
12 Aquest és el nostre pa, que vam prendre calent de casa nostra per a la nostra provisió el dia que vam sortir per anar a vosaltres; però ara, heus aquí, és sec i té floridura.
13 I aquestes ampolles de vi que havíem omplert eren noves; i, vet aquí, estan esquinçades; i aquests nostres vestits i les nostres sabates s'han fet velles a causa del llarg viatge.
14 I els homes van prendre part dels seus queviures, i no van consultar la boca del Senyor.
15 Josuè va fer pau amb ells i va fer un pacte amb ells, permetent-los viure; i els prínceps de la congregació els ho van jurar.
16 I va succeir que al cap de tres dies després d'haver fet una aliança amb ells, van sentir que eren els seus veïns i que habitaven entre ells.
17 Els fills d'Israel van partir i van arribar a les seves ciutats el tercer dia. Les seves ciutats eren Gabaon, Quefirà, Beerot i Quiriat-Jearim.
18 I els fills d'Israel no els van atacar, perquè els prínceps de la congregació els havien jurat pel Senyor, Déu d'Israel. I tota la congregació murmurava contra els prínceps.
19 Però tots els prínceps van dir a tota la congregació: «Els hem jurat pel Senyor, Déu d'Israel; ara, doncs, no els podem tocar.»
20 Això els farem: els deixarem viure, no fos cas que la ira caigués sobre nosaltres per culpa del jurament que els vam fer.
21 I els prínceps els digueren: «Que visquin, però que siguin llenyataires i portadors d'aigua per a tota la congregació, tal com els prínceps els havien promès.»
22 Josuè els va cridar i els va dir: «Per què ens heu enganyat dient: Som molt lluny de vosaltres, quan viviu entre nosaltres?»
23 Ara, doncs, sou maleïts, i cap de vosaltres no quedarà exempt de ser esclaus, ni llenyataires, ni portors d'aigua per a la casa del meu Déu.
24 I van respondre a Josuè, i van dir: Perquè certament va ser dit als teus servents que el Senyor, el teu Déu, havia manat al seu servent Moisès que us donés tota la terra i que exterminés tots els habitants de la terra davant vostre, per això teníem molta por per les nostres vides a causa vostra, i hem fet això.
25 Ara, doncs, estem a la teva mà; fes-ho amb nosaltres com et sembli bo i just.
26 I així ho va fer amb ells, i els va alliberar de les mans dels fills d'Israel, i no els van matar.
27 I Josuè aquell dia els va fer llenyataires i porters d'aigua per a la congregació i per a l'altar del Senyor, fins al dia d'avui, al lloc que ell havia escollit.

Josuè 10
1 Quan Adon-Sèdec, rei de Jerusalem, va sentir a dir que Josuè havia pres Ai i l'havia destruïda completament; tal com havia fet a Jericó i al seu rei, així havia fet a Ai i al seu rei; i que els habitants de Gabaon havien fet la pau amb Israel i vivien entre ells,
2 Van tenir molta por, perquè Gabaon era una ciutat gran, com una de les ciutats reials, i perquè era més gran que Ai, i tots els seus homes eren valents.

3 Per això Adon-Sèdec, rei de Jerusalem, va enviar missatgers a Hoham, rei d'Hebron, a Piram, rei de Jarmut, a Jafia, rei de Laquix, i a Debir, rei d'Eglon, dient:
4 Pugeu cap a mi i ajudeu-me, que podrem atacar Gabaon, perquè ha fet la pau amb Josuè i amb els fills d'Israel.
5 Per tant, els cinc reis dels amorreus: el rei de Jerusalem, el rei d'Hebron, el rei de Jarmut, el rei de Laquix i el rei d'Eglon, es van reunir i van pujar amb tot el seu exèrcit. Van acampar davant de Gabaon i li van fer la guerra.
6 I els homes de Gabaon van enviar missatgers a Josuè, al campament de Guilgal, dient: «No deixis de lluitar contra els teus servents; puja ràpidament cap a nosaltres, salva'ns i ajuda'ns, perquè tots els reis amorreus que habiten a les muntanyes s'han aplegat contra nosaltres.»
7 Josuè va pujar de Guilgal, ell i tot el poble de guerra amb ell, i tots els homes valents.
8 I el Senyor digué a Josuè: «No els temis, perquè els he posat a les teves mans; cap d'ells no et podrà resistir.»
9 Josuè, doncs, va arribar a ells de sobte, i va pujar des de Guilgal tota la nit.
10 El Senyor els va desfermar davant d'Israel i els va fer una gran matança a Gabaon, els va perseguir pel camí que puja a Bet-Horon i els va derrotar fins a Azecà i Maquedà.
11 I va succeir que, mentre fugien de davant d'Israel, i eren a la baixada de Bet-Horon, el Senyor va llançar des del cel grans pedres sobre ells fins a Azecà, i van morir; van ser més els que van morir per les pedres de calamarsa que els que els fills d'Israel van matar amb l'espasa.
12 Llavors Josuè va parlar al Senyor el dia que el Senyor va lliurar els amorreus als fills d'Israel, i va dir davant dels ulls d'Israel: Sol, atura't a Gabaon; i tu, Lluna, a la vall d'Ajalon.
13 I el sol es va aturar, i la lluna es va aturar, fins que el poble es va venjar dels seus enemics. No està escrit això al llibre de Jaser? Així doncs, el sol es va aturar al mig del cel, i no es va afanyar a pondre's durant tot un dia.
14 Ni abans ni després no hi va haver cap dia com aquell en què el Senyor escoltés la veu d'un home, perquè el Senyor lluitava per Israel.
15 Josuè va tornar al campament de Guilgal, amb tot Israel.
16 Però aquests cinc reis van fugir i es van amagar en una cova de Maquedà.
17 I van informar a Josuè, dient: Els cinc reis s'han trobat amagats en una cova a Maquedà.
18 I Josuè digué: «Feu rodar grans pedres sobre l'entrada de la cova i poseu-hi homes que les guardin.
19 I no us atureu, sinó perseguiu els vostres enemics i derroteu-los per darrere; no els deixeu entrar a les seves ciutats, perquè el Senyor, el vostre Déu, els ha posat a les vostres mans.
20 I va succeir que, quan Josuè i els fills d'Israel van acabar de matar-los amb una gran matança, fins que van ser consumits, els que havien quedat d'ells van entrar a les ciutats fortificades.
21 I tot el poble va tornar en pau al campament, a Maquedà, on era Josuè; ningú no va moure la seva llengua contra cap dels fills d'Israel.
22 Josuè digué llavors: «Obriu la boca de la cova i feu-me sortir aquests cinc reis.»
23 I ho van fer així, i li van fer sortir de la cova aquells cinc reis: el rei de Jerusalem, el rei d'Hebron, el rei de Jarmut, el rei de Laquix i el rei d'Eglon.
24 I quan van portar aquells reis a Josuè, Josuè va cridar tots els homes d'Israel i va dir als capitans dels homes de guerra que anaven amb ell: «Acosteu-vos i poseu els vostres peus sobre el coll d'aquests reis.» I s'hi van acostar i els van posar els peus sobre el coll.
25 Josuè els digué: «No tingueu por ni us desanimeu; sigueu forts i valents, perquè així farà el Senyor a tots els vostres enemics contra els quals lluiteu.»
26 I després Josuè els va colpejar i els va matar, i els va penjar en cinc arbres; i van estar penjats als arbres fins al vespre.
27 I va succeir que a l'hora de la posta de sol, Josuè va ordenar que els baixessin dels arbres i els llancessin a la cova on s'havien amagat, i van posar grans pedres a l'entrada de la cova, que hi són fins al dia d'avui.

28 Aquell dia, Josuè va prendre Maquedà i la va passar a tall d'espasa, i va exterminar completament el seu rei, a ells i a totes les ànimes que s'hi trobaven; no va deixar cap supervivent; i va fer al rei de Maquedà com havia fet al rei de Jericó.
29 Josuè, amb tot Israel, va marxar de Maquedà cap a Libnà i va lluitar contra Libnà.
30 I el Senyor també la va lliurar, amb el seu rei, a les mans d'Israel, i la va fer passar a tall d'espasa, i totes les ànimes que s'hi trobaven; no hi va deixar ningú amb vida; sinó que va fer al seu rei com havia fet al rei de Jericó.
31 Josuè, amb tot Israel, va marxar de Libnà cap a Laquix, la va segellar i la va combatre.
32 I el Senyor va posar Laquix a les mans d'Israel, que la van prendre el segon dia i la van colpejar a tall d'espasa, amb totes les ànimes que hi havia, tal com havia fet a Libnà.
33 Llavors Horam, rei de Guèzer, va pujar a ajudar Laquix, i Josuè el va derrotar a ell i al seu poble, fins que no li va deixar cap supervivent.
34 Josuè, amb tot Israel, va passar de Laquix a Eglon, i van acampar contra ella i la van combatre.
35 Aquell dia la van prendre i la van passar a tall d'espasa, i aquell dia va exterminar completament totes les ànimes que hi havia, tal com havia fet a Laquix.
36 Josuè, amb tot Israel, va pujar d'Eglon a Hebron, i la van combatre.
37 I la van prendre, i la van atacar a tall d'espasa, i el seu rei, i totes les seves ciutats, i tots els éssers vius que hi vivien; no va deixar ningú supervivent, tal com havia fet a Eglon; sinó que la van destruir completament, amb tots els éssers vius que hi vivien.
38 Josuè va tornar a Debir, i tot Israel amb ell, i la va combatre.
39 I la va prendre, amb el seu rei, i totes les seves ciutats; i les van atacar a tall d'espasa, i van destruir completament totes les ànimes que hi havia; no va deixar ningú supervivent. Tal com havia fet a Hebron, així va fer a Debir, i al seu rei; tal com havia fet també a Libnà, i al seu rei.
40 Josuè va derrotar tota la regió de les muntanyes, del sud, de la vall i de les fonts, i tots els seus reis; no va deixar ningú amb vida, sinó que va exterminar completament tot el que respirava, tal com havia manat el Senyor, Déu d'Israel.
41 Josuè els va derrotar des de Cadeix-Barnea fins a Gaza, i tot el país de Gosen fins a Gabaon.
42 Josuè va conquerir tots aquests reis i el seu territori alhora, perquè el Senyor, Déu d'Israel, lluitava per Israel.
43 Josuè va tornar al campament de Guilgal, amb tot Israel.

Els temps dels gentils

I cauran a tall d'espasa, i seran portats captius a totes les nacions; i Jerusalem serà trepitjada pels gentils, fins que s'acompleixin els temps dels gentils. Lluc 21:24

Els "temps dels gentils" és un terme profètic bíblic de Lluc 21:24. Descriu un període històric durant el qual les nacions no jueves (gentils) dominen políticament Jerusalem i els afers mundials. Els estudiosos generalment creuen que aquesta era va començar amb l'exili babilònic l'any 586 aC i continua fins al retorn de Crist.

Elements clau del concepte:

Origen en la profecia: La frase és utilitzada més famosament per Jesús al Discurs de les Oliveres, on va predir que Jerusalem seria "trepitjada pels gentils fins que s'acomplissin els temps dels gentils".

Les visions de Daniel: El concepte està profundament lligat a les profecies de Daniel 2, que descriuen una successió d'imperis mundials gentils (començant per Babilònia) que finalment seran substituïts pel regne etern de Déu.

Els estudiosos bíblics i els escatòlegs sovint divideixen els "temps dels gentils" en diverses idees teològiques:

Domini polític: La realitat històrica de Jerusalem controlada per potències estrangeres, que abasta des dels babilonis i els romans fins a imperis posteriors al llarg de la història.

L'era de l'Església: El període durant el qual el missatge de l'evangeli s'ha difós principalment a les nacions no jueves.

«Temps» vs. «Plenitud»: Alguns teòlegs distingeixen entre els «temps dels gentils» (la cronologia física del govern polític) i la «plenitud dels gentils» (esmentada a Romans 11:25, que es refereix a la reunió espiritual completa dels creients no jueus en el pla de salvació de Déu).

La plenitud dels gentils

Germans, no vull que ignoreu aquest misteri, perquè no us penseu savis en vosaltres mateixos; que Israel ha estat encegat en part fins que hagi entrat la plenitud dels gentils. Així tot Israel serà salvat, tal com està escrit: De Sió vindrà l'alliberador, i apartarà de Jacob la impietat. Romans 11:25-26

La "plenitud dels gentils" és un concepte profètic que es troba a la versió King James de la Bíblia, principalment a Romans 11:25. Es refereix al període en què l'Evangeli es predica principalment als no jueus. Aquesta era acabarà quan un nombre divinament designat de gentils hagin arribat a la fe en Crist, permetent a Déu tornar a centrar el seu enfocament profètic en la salvació d'Israel.

Elements clau del concepte:

L'Escriptura Primària: A Romans 11:25, l'apòstol Pau revela un "misteri" a l'església: "que la ceguesa en part ha sobrevingut a Israel, fins que hagi entrat la plenitud dels gentils". Això significa que l'enduriment espiritual temporal d'Israel serveix a un propòsit: obre la porta perquè els gentils (el món no jueu) rebin la salvació i esdevinguin part de la família de Déu.

Arrel grega: La paraula "plenitud" en aquest context es tradueix de la paraula grega pleroma, que denota un nombre complet, compleció o abundància. Generalment es refereix a la collita completa i completa dels gentils que Déu pretén salvar durant aquesta era de l'església actual.

Connexió amb els "Temps dels Gentils":
Aquest concepte es relaciona amb Lluc 21:24, on Jesús parla dels "temps dels gentils", un període prolongat caracteritzat pel domini gentil sobre Jerusalem i el poble jueu. La "plenitud dels gentils" marca la conclusió d'aquesta era, després de la qual la ceguesa d'Israel serà eliminada perquè "tot Israel sigui salvat", tal com s'indica a Romans 11:26.

Mateu 24

1 Jesús va sortir del temple i se n'anà, i els seus deixebles s'acostaren a ell per mostrar-li els edificis del temple.
2 Jesús els digué: « No veieu totes aquestes coses? Us dic amb tota veritat que no quedarà aquí pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.

3 Mentre ell estava assegut a la muntanya de les Oliveres, els deixebles s'acostaren a ell en privat i li digueren: «Digues-nos quan passarà això, i quin serà el senyal de la teva vinguda i de la fi del món?»
4 Jesús els respongué: « Mireu que ningú no us enganyi.
5 Perquè molts vindran en el meu nom, dient: Jo sóc el Crist; i enganyaran molts.
6 I sentireu parlar de guerres i de rumors de guerres; mireu que no us pertorbeu, perquè tot això ha de succeir, però encara no és la fi.
7 Perquè s'alçarà nació contra nació, i regne contra regne; i hi haurà fam, pestilències i terratrèmols en diversos llocs.
8 Tot això és el començament dels dolors.
9 Aleshores us lliuraran perquè els afligiu i us mataran, i sereu odiats de totes les nacions per causa del meu nom.
10 Llavors molts s'escandalitzaran, i es trairan els uns als altres, i s'odiaran els uns als altres.
11 I s'aixecaran molts falsos profetes, i enganyaran molta gent.
12 I perquè la iniquitat abundarà, l'amor de molts es refredarà.
13 Però el qui persevere fins a la fi, aquest serà salvat.
14 I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món com a testimoni a totes les nacions; i llavors vindrà la fi.
15 Quan, doncs, vegeu l'abominació de la desolació, de la qual va parlar el profeta Daniel, situada en el lloc sant (qui llegeixi, que ho entengui):
16 Aleshores, els qui siguin a Judea, que fugin a les muntanyes.
17 El qui sigui a la teulada, que no baixi a emportar-se res de casa seva.
18 El qui sigui al camp, que no torni enrere a prendre el seu mantell.
19 I ai de les que estiguin embarassades i de les que alletin en aquells dies!
20 Pregueu, doncs, que la vostra fugida no sigui a l'hivern ni en dissabte.
21 Perquè llavors hi haurà una gran tribulació, com no n'hi ha hagut des del principi del món fins ara, ni n'hi haurà mai més.
22 I si aquells dies no fossin escurçats, no se salvaria ningú; però per amor dels escollits, aquells dies seran escurçats.
23 Aleshores, si algú us diu: "Mireu, el Crist és aquí o allà", no ho creieu.
24 Perquè sorgiran falsos Crists i falsos profetes, i faran grans senyals i prodigis, fins al punt que, si fos possible, enganyaran fins i tot els escollits.
25 Vegeu, ja us ho he dit abans.
26 Per tant, si us diuen: "Mireu, és al desert", no hi sortiu; mireu, és a les cambres secretes; no ho creieu.
27 Perquè així com el llamp surt de l'est i resplendeix fins a l'oest, així serà la vinguda del Fill de l'home.
28 Perquè on sigui el cadàver, allà s'aplegaran les àguiles.
29 Immediatament després de la tribulació d'aquells dies, el sol s'enfosquirà, la lluna no donarà la seva llum, les estrelles cauran del cel i les potències dels cels seran sacsejades.
30 Llavors apareixerà al cel el senyal del Fill de l'home, i llavors totes les tribus de la terra es lamentaran i veuran el Fill de l'home venint entre els núvols del cel amb poder i gran glòria.
31 I enviarà els seus àngels amb un gran so de trompeta, i reuniran els seus escollits dels quatre vents, des d'un extrem del cel fins a l'altre.
32 Apreneu, doncs, la paràbola de la figuera: quan la seva branca encara és tendra i comença a treure fulles, sabeu que l'estiu és a prop.
33 Així mateix, vosaltres, quan vegeu totes aquestes coses, sapigueu que és a prop, a les portes.
34 Us dic amb tota veritat que aquesta generació no passarà fins que totes aquestes coses s'hagin complert.
35 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.

36 Però d'aquell dia i hora ningú no en sap res, ni els àngels del cel, sinó només el meu Pare.
37 Però com van ser els dies de Noè, així serà també la vinguda del Fill de l'home.
38 Perquè en els dies anteriors al diluvi menjaven i bevien, es casaven i donaven fills en matrimoni, fins al dia que Noè va entrar a l'arca,
39 I no ho van saber fins que va venir el diluvi i se'ls va endur tots; així serà també la vinguda del Fill de l'home.
40 Aleshores dos seran al camp: un serà pres i l'altre deixat.
41 Dues dones estaran molent al molí: una serà presa i l'altra deixada.
42 Vetlleu, doncs, perquè no sabeu a quina hora vindrà el vostre Senyor.
43 Sabeu això, que si el pare de la casa hagués sabut a quina guàrdia havia de venir el lladre, hauria vetllat i no hauria deixat que li entressin a casa.
44 Per tant, estigueu també vosaltres a punt, perquè el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.
45 Qui és, doncs, el servent fidel i savi, a qui el seu senyor ha posat sobre la seva família per donar-los menjar al temps degut?
46 Feliç aquell servent que, quan vingui el seu senyor, el trobi fent així!
47 Us dic de veritat que el farà governador de tots els seus béns.
48 Però si aquell servent malvat diu en el seu cor: El meu senyor tarda a venir;
49 I començarà a colpejar els seus companys de servei, i a menjar i beure amb els borratxos;
50 El senyor d'aquell servent vindrà el dia que no espera i a l'hora que no sap,
51 I el destrossarà i li assignarà la seva porció amb els hipòcrites; allà hi haurà plors i cruixit de dents.

Marc 13

1 Quan Jesús va sortir del temple, un dels seus deixebles li va dir: «Mestre, mira quines pedres i quines construccions hi ha aquí!»
2 Jesús li respongué: « Veus aquests grans edificis? No quedarà pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.
3 Mentre ell estava assegut a la muntanya de les Oliveres, davant del temple, Pere, Jaume, Joan i Andreu li van preguntar en privat:
4 Digueu-nos, quan passarà això, i quin serà el senyal que tot això s'acompleixi?
5 Jesús els va respondre i va començar a dir: « Mireu que ningú no us enganyi.
6 Perquè molts vindran en el meu nom, dient: Jo sóc el Crist; i enganyaran molts.
7 I quan sentiu a parlar de guerres i de rumors de guerres, no us perturbeu, perquè cal que aquestes coses passin, però la fi encara no serà.
8 Perquè s'alçarà nació contra nació, i regne contra regne; i hi haurà terratrèmols en diversos llocs, i hi haurà fam i tribulacions; aquests seran els principis dels dolors.
9 Però aneu amb compte amb vosaltres mateixos, perquè us portaran als santuaris, sereu apallissats a les sinagogues i sereu portats davant dels governants i dels reis per causa meva, com a testimoni contra ells.
10 I primer cal que l'evangeli sigui predicat entre totes les nacions.
11 Quan us portin a les mans i us portin a les mans, no us preocupeu per endavant del que direu, ni ho penseu abans; sinó que digueu allò que us sigui donat en aquella hora, perquè no sou vosaltres els qui parleu, sinó l'Esperit Sant.
12 Ara el germà trairà el germà a la mort, i el pare el fill; i els fills s'aixecaran contra els seus pares, i els faran matar.
13 I sereu odiats per tothom per causa del meu nom; però el qui persevere fins a la fi, aquest serà salvat.

14 Però quan vegeu l'abominació de la desolació, de la qual va parlar el profeta Daniel, situada on no ha de ser —que el qui llegeixi ho entengui—, llavors els qui siguin a Judea, que fugin a les muntanyes.
15 I el qui sigui a la teulada, que no baixi a la casa ni hi entri per emportar-se res de casa seva.
16 I qui sigui al camp, que no torni enrere a recollir el seu mantell.
17 Però ai de les que estiguin embarassades i alletin en aquells dies!
18 Pregueu, doncs, que la vostra fugida no sigui a l'hivern.
19 Perquè aquells dies hi haurà una tribulació com no n'hi va haver des del principi de la creació que Déu va crear fins ara, ni n'hi haurà.
20 I si el Senyor no hagués escurçat aquells dies, ningú no se salvaria; però per amor dels escollits, que ell ha escollit, ha escurçat aquells dies.
21 I llavors si algú us diu: “Mireu, el Messies és aquí” o “Mireu, és allà”, no el creieu.
22 Perquè s'aixecaran falsos Crists i falsos profetes, i faran senyals i prodigis per seduir, si fos possible, fins i tot els escollits.
23 Però guardeu-vos: vet aquí que us ho he predit tot.
24 Però en aquells dies, després d'aquella tribulació, el sol s'enfosquirà i la lluna no donarà la seva llum,
25 I les estrelles del cel cauran, i les potències que són al cel seran sacsejades.
26 I llavors veuran el Fill de l'home venint entre els núvols amb gran poder i glòria.
27 I llavors enviarà els seus àngels i reunirà els seus escollits dels quatre vents, des de l'extrem de la terra fins a l'extrem del cel.
28 Apreneu, doncs, la paràbola de la figuera: quan la seva branca encara és tendra i comença a treure fulles, sabeu que l'estiu és a prop.
29 Així mateix, vosaltres, quan vegeu que aquestes coses succeeixen, sapigueu que és a prop, a les portes.
30 Us dic de veritat que aquesta generació no passarà fins que totes aquestes coses hagin succeït.
31 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.
32 Però d'aquell dia i d'aquella hora ningú no en sap res, ni els àngels del cel, ni el Fill, sinó el Pare.
33 Estigueu atents, vetlleu i pregueu, perquè no sabeu quan serà el moment.
34 Perquè el Fill de l'home és com un home que, tot i haver marxat de viatge, va deixar casa seva i va donar autoritat als seus servents, i a cadascú la seva feina, i va manar al porter que vetllés.
35 Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quan vindrà l'amo de la casa: al vespre, a mitjanit, al cant del gall o al matí.
36 No fos cas que, venint de sobte, us trobés dormint.
37 I el que us dic a vosaltres, ho dic a tots: Vetlleu.

Lluc 21

1 Jesús alçà la vista i veié els rics que llençaven els seus regals al tresor.
2 I va veure també una vídua pobra que hi tirava dues monedes petites.
3 I digué: « Us dic de veritat que aquesta vídua pobra ha donat més que tots ells.
4 Tots aquests, del que els sobra, han donat a les ofrenes de Déu; però ella, de la seva pobresa, ha donat tot el que tenia per viure.
5 I com que alguns parlaven del temple, de com estava adornat amb belles pedres i ofrenes, Jesús digué:
6 Quant a aquestes coses que veieu, vindran dies que no quedarà pedra sobre pedra que no sigui enderrocada.
7 I li van preguntar, dient: Mestre, però quan passarà això? I quin senyal hi haurà quan això succeirà?

8 I va dir: « Mireu que no us deixeu enganyar, perquè molts vindran en el meu nom i diran: “Jo sóc el Messies”, i el temps s’acosta. No els seguiu, doncs.»
9 Quan sentiu a parlar de guerres i revoltes, no us espanteu, perquè cal que aquestes coses passin primer; però la fi no és aviat.
10 Llavors els digué: « S'alçarà nació contra nació, i regne contra regne.
11 I hi haurà grans terratrèmols en diversos llocs, i fams, i pestilències; i hi haurà espectacles espantosos i grans senyals del cel.
12 Però abans de tot això, us posaran les mans sobre vosaltres i us perseguiran, us lliuraran a les sinagogues i a les presons, i us faran comparèixer davant de reis i governants per causa del meu nom.
13 I això us servirà de testimoni.
14 Fixeu-vos, doncs, en els vostres cors de no meditar abans què heu de respondre:
15 Perquè us donaré una boca i una saviesa, que tots els vostres adversaris no podran contradir ni resistir.
16 Sereu traïts pels vostres pares, germans, parents i amics, i alguns de vosaltres seran condemnats a mort.
17 I sereu odiats per tothom per causa del meu nom.
18 Però no es perdrà ni un cabell del vostre cap.
19 Amb la vostra paciència posseireu les vostres ànimes.
20 I quan vegeu Jerusalem envoltada d'exèrcits, sapigueu que la seva desolació és a prop.
21 Aleshores, els qui siguin a Judea, que fugin a les muntanyes; els qui siguin al mig, que se'n vagin; i els qui siguin al camp no hi entrin.
22 Perquè aquests són dies de venjança, perquè es compleixin totes les coses que estan escrites.
23 Però ai de les que estiguin embarassades i de les que alletin en aquells dies! Perquè hi haurà una gran angoixa a la terra i la ira s'apoderarà d'aquest poble.
24 Cauran a tall d'espasa i seran portats captius a totes les nacions, i Jerusalem serà trepitjada pels gentils, fins que s'acompleixin els temps dels gentils.
25 I hi haurà senyals al sol, a la lluna i a les estrelles; i a la terra angoixa de les nacions, amb perplexitat; el mar i les onades bramularan;
26 Els homes defalliran de por i de l'expectativa de les coses que han de venir a la terra, perquè les potències del cel seran sacsejades.
27 I llavors veuran el Fill de l'home venint en un núvol amb poder i gran glòria.
28 I quan aquestes coses comencin a succeir, alceu els vostres caps i alceu els vostres ulls, perquè la vostra redempció s'acosta.
29 I els va explicar una paràbola: « Mireu la figuera i tots els arbres;
30 Quan ja broten, veieu i sabeu per vosaltres mateixos que l'estiu ja és a prop.
31 Així mateix vosaltres, quan vegeu que aquestes coses succeeixen, sapigueu que el Regne de Déu és a prop.
32 Us ho dic amb tota veritat: aquesta generació no passarà fins que tot s'hagi complert.
33 El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.
34 I aneu amb compte amb vosaltres mateixos, no fos cas que els vostres cors s'aclaparin de glop, embriaguesa i preocupacions de la vida, i que aquell dia us caigui sobre la sorpresa.
35 Perquè caurà com un parany sobre tots els qui habiten sobre la faç de tota la terra.
36 Vetlleu, doncs, i pregueu en tot moment, a fi que sigueu considerats dignes d'escapar de totes aquestes coses que han de succeir i de presentar-vos davant del Fill de l'home.
37 De dia ensenyava al temple, i de nit sortia i s'estava a la muntanya anomenada de les Oliveres.
38 I tot el poble va anar a veure'l al temple de bon matí per escoltar-lo.

Pentateuc

El Senyor havia dit a Abram: «Vés-te'n del teu país, de la teva família i de la casa del teu pare, cap a la terra que jo et mostraré. Et faré una gran nació, et beneiré i faré gran el teu nom, i seràs una benedicció. Beneiré els qui et beneeixin i maleiré els qui et maleeixin, i en tu seran beneïdes totes les famílies de la terra.» Gènesi 12:1-3

Aquell dia, el Senyor va fer un pacte amb Abram, dient: «A la teva descendència dono aquesta terra, des del riu d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrates: els quenites, els quenezites, els cadmonites, els hitites, els perizites, els refaïtes, els amorreus, els cananeus, els girgaixites i els jebuseus.» Gènesi 15:18-21

I et donaré a tu, i a la teva descendència després de tu, la terra on vius com a foraster, tota la terra de Canaan, en possessió perpètua; i seré el seu Déu. Gènesi 17:8

Déu va parlar a Moisès i li va dir: «Jo sóc el Senyor. Em vaig aparèixer a Abraham, a Isaac i a Jacob amb el nom de Déu Totpoderós, però no els vaig donar a conèixer el meu nom, Jahvè. També he establert el meu pacte amb ells per donar-los la terra de Canaan, la terra del seu pelegrinatge, on van viure com a estrangers.» Èxode 6:2-4
Jo sóc el Senyor, el vostre Déu, que us vaig fer sortir del país d'Egipte per donar-vos el país de Canaan i ser el vostre Déu. Levític 25:38

Gireu-vos i poseu-vos en camí, i aneu a la muntanya dels amorreus, a tots els llocs propers: a la plana, a les muntanyes, a la vall, al sud i a la vora del mar, al país dels cananeus i fins al Líban, fins al gran riu, el riu Eufrates. Mireu, us poso la terra davant vostre: entreu i preneu possessió de la terra que el Senyor va jurar als vostres pares, Abraham, Isaac i Jacob, que els donaria a ells i a la seva descendència després d'ells. Deuteronomi 1:7-8

Perquè si guardeu diligentment tots aquests manaments que us mano, perquè els poseu en pràctica, estimant el Senyor, el vostre Déu, caminant per tots els seus camins i adherint-vos a ell, llavors el Senyor expulsarà totes aquestes nacions davant vostre, i posseireu nacions més grans i més fortes que vosaltres. Tot lloc on trepitgin les plantes dels vostres peus serà vostre: des del desert i el Líban, des del riu, el riu Eufrates, fins al mar extrem serà el vostre límit. Ningú no podrà resistir-vos, perquè el Senyor, el vostre Déu, posarà la por i la por de vosaltres sobre tota la terra que trepitjareu, tal com us ha dit. Deuteronomi 11:22-25

Puja a aquesta muntanya d'Abarim, a la muntanya de Nebó, que és al país de Moab, davant de Jericó, i mira la terra de Canaan, que dono als fills d'Israel en possessió. Deuteronomi 32:49

Història

Després de la mort de Moisès, servent del Senyor, el Senyor va parlar a Josuè, fill de Nun, ministre de Moisès, dient: «El meu servent Moisès ha mort. Ara, doncs, aixeca't, travessa aquest Jordà, tu i tot aquest poble, cap a la terra que jo els dono als fills d'Israel. Tot lloc que trepitgi la planta del vostre peu, us l'he donat, tal com vaig dir a Moisès. Des del desert i aquest Líban fins al gran riu, el riu Eufrates, tota la terra dels hitites i fins al Gran Mar, cap a la posta del sol, serà el vostre límit. Ningú no podrà resistir-te davant teu tots els dies de la teva vida. Tal com vaig ser amb Moisès, així seré amb tu; no et deixaré ni t'abandonaré. Sigues fort i valent, perquè tu compartiràs en herència a aquest poble la terra que vaig jurar als seus pares que els donaria.» Josuè 1:1-6

I aquestes són les terres que els fills d'Israel van heretar a la terra de Canaan, que el sacerdot Eleazar, i Josuè, fill de Nun, i els caps de les famílies de les tribus dels fills d'Israel, els van distribuir en herència. Josuè 14:1

David també va derrotar Adadèzer, fill de Rehob, rei de Sobà, quan aquest anava a recuperar el seu territori al riu Eufrates. 2 Samuel 8:3

Fins i tot del pacte que va fer amb Abraham, i del seu jurament a Isaac; i el va confirmar a Jacob com a llei, i a Israel com a pacte perpetu, dient: A tu et donaré la terra de Canaan, la teva herència, quan éreu pocs, sí, pocs, i estrangers en ella. 1 Cròniques 16:16-19

I David va derrotar Hadarèzer, rei de Sobà fins a Hamat, quan aquest anava a establir el seu domini a la vora del riu Eufrates. 1 Cròniques 18:3

Poesia

Beneïda la nació, el Senyor té com a Déu, i el poble que ell ha escollit per a la seva heretat. Salm 33:12

Aliança que va fer amb Abraham i jurament a Isaac, i la va confirmar amb Jacob com a llei, i amb Israel com a aliança eterna, dient: «Et donaré la terra de Canaan, la teva herència.» Eren uns homes pocs, molt pocs i estrangers. Salm 105:9-12

Ell va derrotar grans nacions i va matar reis poderosos: Sehon, rei dels amorreus, i Og, rei de Basan, i tots els regnes de Canaan. I va donar la seva terra en herència, una herència a Israel, el seu poble. El teu nom, oh Senyor, perdura per sempre; i el teu memorial, oh Senyor, per totes les generacions. Salm 135:10-13

Profecia

Aquell dia hi haurà una arrel de Jessè, que s'alçarà com a bandera dels pobles; les nacions la buscaran, i el seu repòs serà gloriós. I aquell dia, el Senyor tornarà a estendre la seva mà per segona vegada per recuperar la resta del seu poble, que haurà quedat d'Assíria, i d'Egipte, i de Patros, i de Cuix, i d'Elam, i de Xinar, i d'Hamat, i de les illes del mar. I alçarà una bandera per a les nacions, i reunirà els expulsats d'Israel, i reunirà els dispersats de Judà dels quatre racons de la terra. Isaïes 11:10-12

I aquell dia el Senyor farà tremolar des del canal del riu fins al torrent d'Egipte, i sereu recollits un per un, fills d'Israel. I aquell dia es farà sonar la gran trompeta, i vindran els qui estaven a punt de morir a la terra d'Assíria, i els expulsats a la terra d'Egipte, i adoraran el Senyor a la muntanya santa de Jerusalem. Isaïes 27:12-13

Però ara, això diu el Senyor, que et va crear, oh Jacob, i el que et va formar, oh Israel: No temis, perquè jo t'he redimit, t'he cridat pel teu nom; tu ets meu. Quan passis per les aigües, jo seré amb tu; i pels rius, no et desbordaran; quan caminis pel foc, no et cremaràs, ni la flama no et cremarà. Perquè jo sóc el Senyor, el teu Déu, el Sant d'Israel, el teu salvador. Vaig donar Egipte pel teu rescat, Etiòpia i Seba pel teu compte. Com que eres preciós als meus ulls, has estat honorable, i t'he estimat; per tant, donaré homes per tu, i pobles per la teva vida. No temis, perquè jo sóc amb tu. Faré venir la teva descendència de l'est i et recolliré de l'oest. Diré al nord: Renuncia! I al sud: No et quedis enrere. Fes venir els meus fills de lluny, i les meves filles dels confins de la terra; Fins i tot tot aquell qui és invocat pel meu nom, perquè l'he creat per a la meva glòria, l'he format, sí, l'he fet. Isaïes 43:1-7

Escolteu-me, illes, i feu cas, pobles de lluny: el Senyor m'ha cridat des del ventre matern, des de les entranyes de la meva mare ha fet ús del meu nom. Ha fet de la meva boca una espasa esmolada, m'ha amagat a l'ombra de la seva mà, m'ha fet com una fletxa polida, m'ha amagat al seu buirac i m'ha dit: «Tu ets el meu servent, Israel, en qui seré glorificat.» Jo deia: «He treballat en va, he gastat les meves forces en va i sense èxit; però el meu judici és amb el Senyor, i la meva obra amb el meu Déu.» Ara, diu el Senyor, que em va formar des del ventre matern per ser el seu servent i fer tornar Jacob a ell, encara que Israel no sigui reunit, seré gloriós als ulls del Senyor, i el meu Déu serà la meva força. I ell digué: «És ben poc que siguis el meu servent per a aixecar les tribus de Jacob i per a restaurar els supervivits d'Israel. Et faré llum de les nacions, perquè siguis la meva salvació fins a l'extrem de la terra.» Isaïes 49:1-6

Perquè el teu marit és el teu Creador; el seu nom és Jahvè de l'univers; i el teu Redemptor és el Sant d'Israel; ell serà anomenat Déu de tota la terra. Perquè el Senyor t'ha cridat com una dona abandonada i afligida d'esperit, i una esposa de joventut, quan eres rebutjada, diu el teu Déu. Per un petit moment t'he abandonat, però amb gran misericòrdia et recolliré. Amb una petita ira vaig amagar la meva cara de tu per un moment; però amb una bondat eterna tindré pietat de tu, diu el Senyor, el teu Redemptor. Isaïes 54:5-8

El Senyor Déu, que reuneix els expulsats d'Israel, diu: «Encara n'aplegaré d'altres al seu voltant, a més dels que s'han reunit al seu voltant.» Isaïes 56:8

«Ai dels pastors que destrueixen i dispersen les ovelles del meu prat!», diu el Senyor. Per tant, això diu el Senyor, Déu d'Israel, contra els pastors que pasturen el meu poble: «Vosaltres heu dispersat el meu ramat i l'heu foragitat, i no l'heu visitat. Mireu, jo us castigaré per la maldat de les vostres accions», diu el Senyor. «Aplegaré la resta del meu ramat de tots els països on l'he foragitat, i el faré tornar als seus corrals; i serà fecund i multiplicarà. I posaré sobre ells pastors que l'alimentin; i no tindran més por, ni s'espantan, ni els faltarà res», diu el Senyor. Jeremies 23:1-4

Sí, això diu el Senyor dels exèrcits, el Déu d'Israel, sobre els objectes que queden a la casa del Senyor, a la casa del rei de Judà i a Jerusalem: Seran portats a Babilònia, i allà seran fins al dia que els visitaré, diu el Senyor; llavors els faré pujar i els tornaré a aquest lloc. Jeremies 27:21-22

Perquè jo sé els pensaments que penso per a vosaltres —diu el Senyor—, pensaments de pau i no de mal, per donar-vos un final esperat. Aleshores m'invocareu, i anireu a mi i em pregareu, i jo us escoltaré. I em buscareu i em trobareu, quan em busqueu amb tot el vostre cor. I em deixaré trobar per vosaltres —diu el Senyor—. I faré tornar els vostres captius i us recolliré de totes les nacions i de tots els llocs on us he expulsat —diu el Senyor—; i us faré tornar al lloc d'on us vaig fer deportar. Jeremies 29:11-14

Perquè així diu el Senyor: Canteu amb alegria per Jacob, i aclameu entre els caps de les nacions! Publiqueu, lloeu i digueu: Senyor, salva el teu poble, el romanent d'Israel. Mira, els faré venir del país del nord i els aplegaré dels confins de la terra, i amb ells els cecs i els coixos, la dona embarassada i la que està de part; una gran multitud hi tornarà. Vindran amb plors, i els guiaré amb súpliques. Els faré caminar pels rius d'aigua per un camí recte, on no ensopegaran, perquè jo sóc un pare per a Israel, i Efraïm és el meu primogènit. Escolteu la paraula del Senyor, nacions, i anuncieu-la a les illes llunyanes, i digueu: Ell qui va dispersar Israel l'aplegarà i el guardarà, com un pastor el seu ramat. Perquè el Senyor ha redimit Jacob, i l'ha alliberat de la mà del que era més fort que ell. Jeremies 31:7-11

Ara, doncs, això diu el Senyor, Déu d'Israel, sobre aquesta ciutat, de la qual dieu que serà lliurada a les mans del rei de Babilònia per l'espasa, la fam i la pesta: «Mireu, els aplegaré de tots els països on els he expulsat amb la meva ira, la meva fúria i la meva gran indignació; els faré tornar a aquest lloc i els faré habitar amb seguretat. Seran el meu poble i jo seré el seu Déu. Els donaré un sol cor i un sol camí perquè em temin per sempre, pel seu bé i per al dels seus fills després d'ells. Faré amb ells un pacte etern, que no m'allunyaré d'ells per fer-los bé; sinó que posaré el meu temor en els seus cors, perquè no s'apartin de mi. M'alegraré per ells de fer-los bé, i els plantaré en aquesta terra amb tot el meu cor i amb tota la meva ànima.» Perquè així diu el Senyor: Així com he portat tot aquest gran mal sobre aquest poble, així portaré sobre ells tot el bé que els he promès. Jeremies 32:36-42

La paraula del Senyor em va venir, dient: Fill d'home, els teus germans, els teus germans, els teus parents i tota la casa d'Israel, són aquells a qui els habitants de Jerusalem han dit: Allunyeu-vos del Senyor! Aquesta terra ens ha estat donada en possessió. Per tant, digues: Així diu el Senyor Déu: Tot i que els he rebutjat lluny entre les nacions i els he dispersat pels països, seré per a ells com un petit santuari als països on vindran. Per tant, digues: Així diu el Senyor Déu: Us recolliré d'entre els pobles i us reuniré dels països on heu estat dispersats, i us donaré la terra d'Israel. I hi vindran, i s'enduran totes les seves coses detestables i totes les seves abominacions. I els donaré un sol cor i posaré dins vostre un esperit nou; i els trauré el cor de pedra de la carn i els donaré un cor de carn, perquè caminin en els meus estatuts, i guardin els meus decrets, i els posin en pràctica; i ells seran el meu poble, i jo seré el seu Déu. Ezequiel 11:14-20

Us faré sortir d'entre els pobles i us recolliré dels països on esteu dispersats, amb mà poderosa, amb braç estès i amb fúria abocada. Us acceptaré amb la vostra agradable olor, quan us faci sortir d'entre els pobles i us reculli dels països on heu estat dispersats; i seré santificat en vosaltres davant les nacions. I sabreu que jo sóc el Senyor, quan us porti a la terra d'Israel, al país pel qual vaig alçar la mà de donar-lo als vostres pares. Ezequiel 20:34,41-42

Així diu el Senyor Déu: Quan hagi reunit la casa d'Israel d'entre els pobles entre els quals són dispersos, i sigui santificat en ells als ulls de les nacions, llavors habitaran a la seva terra que he donat al meu servent Jacob. I hi habitaran segurs, i construiran cases i plantaran vinyes; sí, habitaran amb confiança, quan hagi executat judicis contra tots els qui els menyspreen al seu voltant; i sabran que jo sóc el Senyor, el seu Déu. Ezequiel 28:25-26

Perquè així diu el Senyor Déu: «Jo, jo, buscaré les meves ovelles i les buscaré. Com un pastor busca el seu ramat el dia que és enmig de les seves ovelles disperses, així buscaré les meves ovelles i les alliberaré de tots els llocs on s'han dispersat el dia ennuvolat i fosc. Les trauré d'entre els pobles, les aplegaré dels països i les portaré a la seva terra i les pasturaré a les muntanyes d'Israel, vora els rius i per tots els llocs habitats del país. Les pasturaré en un bon prat, i a les muntanyes altes d'Israel hi haurà el seu corral; allà jeuran en un bon corral, i pasturaran en un prat gras a les muntanyes d'Israel. Jo pasturaré el meu ramat i les faré descansar —diu el Senyor Déu—. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar l'ovella dispersa, embenaré l'ovella trencada i enfortiré l'ovella malalta; però destruiré l'ovella grassa i la forta, i les pasturaré amb judici. Ezequiel 34:11-16

Per tant, digues a la casa d'Israel: Així diu el Senyor Déu: No faig això per vosaltres, casa d'Israel, sinó per causa del meu sant nom, que heu profanat entre les nacions on heu anat. Santificaré el meu gran nom, que va ser profanat entre les nacions, que vosaltres heu profanat enmig d'elles; i les nacions sabran que jo sóc el Senyor, diu el Senyor Déu, quan sigui santificat en vosaltres davant els seus ulls. Perquè us prendré d'entre les nacions, us reuniré de tots els països i us faré entrar a la vostra terra. Llavors us esquitxaré aigua pura i sereu nets: us purificaré de totes les vostres impureses i de tots els vostres ídols. Us donaré un cor nou i un esperit nou posaré dins vostre; trauré de la vostra carn el cor de pedra i us donaré un cor de carn. Posaré el meu esperit dins vostre i us faré caminar segons els meus estatuts, i guardareu els meus judicis i els complireu. I habitareu a la terra que vaig donar als vostres pares; i sereu el meu poble, i jo seré el vostre Déu. Ezequiel 36:22-28

I digues-los: Això diu el Senyor Déu: Mireu, jo prendré els fills d'Israel d'entre les nacions on han anat, i els reuniré per tot arreu, i els portaré a la seva terra. I els faré una sola nació a la terra, a les muntanyes d'Israel; i un sol rei serà el rei de tots ells; i ja no seran més dues nacions, ni seran dividits en dos regnes. Ni es contaminaran més amb els seus ídols, ni amb les seves abominacions, ni amb cap de les seves transgressions; sinó que els salvaré de tots els llocs on viuen, on han pecat, i els purificaré; i seran el meu poble, i jo seré el seu Déu. I el meu servent David serà rei sobre ells; i tots tindran un sol pastor; també caminaran en els meus judicis, i guardaran els meus estatuts, i els compliran. I habitaran a la terra que he donat al meu servent Jacob, on els vostres pares van viure; i hi habitaran, ells, els seus fills i els fills dels seus fills per sempre; i el meu servent David serà el seu príncep per sempre. A més, faré amb ells un pacte de pau; serà un pacte etern amb ells; i els col·locaré i els multiplicaré, i posaré el meu santuari enmig d'ells per sempre. El meu tabernacle també serà amb ells; sí, jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. I les nacions sabran que jo, el Senyor, santifico Israel, quan el meu santuari sigui enmig d'ells per sempre. Ezequiel 37:21-28

Per tant, això diu el Senyor Déu: Ara faré tornar els captius de Jacob, tindré misericòrdia de tota la casa d'Israel i tindré zel pel meu sant nom; després que hagin portat la seva vergonya i totes les seves transgressions amb què van prevaricar contra mi, quan vivien segurs a la seva terra, i ningú no els feia por. Quan els hagi fet tornar d'entre els pobles, i els hagi reunit de les terres dels seus enemics, i sigui santificat en ells davant dels ulls de moltes nacions, llavors sabran que jo sóc el Senyor, el seu Déu, que els va fer ser portats captius entre les nacions; però els he reunit a la seva terra, i no hi he deixat cap d'ells més. No els amagaré més la meva cara, perquè he vessat el meu esperit sobre la casa d'Israel, diu el Senyor Déu. Ezequiel 39:25-29

Però el nombre dels fills d'Israel serà com la sorra del mar, que no es pot mesurar ni comptar; i succeirà que al lloc on els va ser dit: «Vosaltres no sou el meu poble», allà els serà dit: «Sou fills del Déu vivent». Llavors els fills de Judà i els fills d'Israel es reuniran, i es nomenaran un sol cap, i sortiran del país; perquè gran serà el dia de Jezreel. Osees 1:10-11

Israel és engolit; ara seran entre les nacions com una nau sense cap mena de plaer. Perquè han pujat a Assíria, un ase salvatge tot sol. Efraïm ha llogat amants. Sí, tot i que han llogat entre les nacions, ara els reuniré, i s'entristiran una mica per la càrrega del rei dels prínceps. Osees 8:8-10

Certament, Jacob, t'aplegaré tot; certament aplegaré la resta d'Israel; els aplegaré com les ovelles de Bosrà, com el ramat enmig del seu corral; faran un gran xivarri a causa de la multitud dels homes. Miquees 2:12

Aquell dia —diu el Senyor—, reuniré la coixa, recolliré la desterrada i la que jo he afligit; faré que la coixa sigui un romanent, i la que va ser rebutjada lluny, una nació forta. El Senyor regnarà sobre ells a la muntanya de Sió, des d'ara i per sempre. Miquees 4:6-7

Canta, filla de Sió; crida d'alegria, Israel; alegra't i celebra de tot cor, filla de Jerusalem. El Senyor ha tret els teus judicis, ha expulsat el teu enemic. El rei d'Israel, el Senyor, és enmig teu; no veuràs més el mal. Aquell dia es dirà a Jerusalem: No tinguis por, i a Sió: No deixis que les teves mans siguin fluixes. El Senyor, el teu Déu, és enmig teu; ell salvarà, s'alegrarà de tu amb alegria; descansarà en el seu amor, s'alegrarà de tu amb cant. Reuniré els qui estan tristos per la reunió solemne, els que són de tu, per als quals la seva oprobi era una càrrega. Heus aquí, aquell temps desferé tots els qui t'afligeixen, i salvaré la que coixa i reuniré la que va ser expulsada; i els donaré lloança i fama a tot el país on han estat avergonyits. En aquell temps us faré tornar, el temps que us aplegaré. Us faré un nom i una lloança entre tots els pobles de la terra, quan faci tornar els vostres captius davant dels vostres ulls, diu el Senyor. Sofonies 3:14-20

I enfortiré la casa de Judà, i salvaré la casa de Josep, i els faré tornar a col·locar-los, perquè tinc misericòrdia d'ells; i seran com si no els hagués rebutjat, perquè jo sóc el Senyor, el seu Déu, i els escoltaré. I els d'Efraïm seran com un home valent, i el seu cor s'alegrarà com a causa del vi; sí, els seus fills ho veuran, i s'alegraran; el seu cor s'alegrarà en el Senyor. Xiularé per ells i els aplegaré, perquè els he redimit; i multiplicaran com han multiplicat. I els sembraré entre els pobles; i em recordaran en països llunyans; i viuran amb els seus fills, i tornaran. També els faré tornar del país d'Egipte i els aplegaré d'Assíria; i els portaré al país de Galaad i del Líban; i no es trobarà lloc per a ells. Zacaries 10:6-10

Nou Testament

Quan es van reunir, li van preguntar: «Senyor, ¿restauraràs en aquest temps el regne d'Israel?» Jesús els va respondre: « No us correspon saber els temps o les estacions que el Pare ha posat amb el seu propi poder. Però rebreu un poder quan l'Esperit Sant hagi vingut sobre vosaltres, i sereu testimonis meus a Jerusalem, a tot Judea i Samaria, i fins als confins de la terra.» Actes 1:6-8

Perquè en la dispensació de la plenitud dels temps, ell reuniria en un sol en Crist totes les coses, tant les que són al cel com les que són a la terra; fins i tot en ell: Efesis 1:10

Us preguem, germans, amb motiu de la vinguda del nostre Senyor Jesucrist i de la nostra reunió amb ell, que no us deixeu commoure tan aviat, ni us turbuleu, ni per cap esperit, ni per paraula, ni per cap carta que vingui de nosaltres, com si el dia de Crist fos a prop. Que ningú us enganyi de cap manera; perquè aquell dia no arribarà sense que primer vingui l'apostasia i es reveli l'home del pecat, el fill de la perdició, el qual s'oposa i s'exalta per sobre de tot allò que s'anomena Déu o que és adorat, fins a arribar al temple de Déu com a Déu, fent-se passar per Déu. 2 Tessalonicencs 2:1-4

Apòcrifs

Aleshores Tobit va escriure una pregària de joia, i va dir: Beneït sigui Déu que viu per sempre, i beneït sigui el seu regne. Perquè ell assota i té misericòrdia: baixa a l'infern i torna a pujar: i no hi ha ningú que pugui evitar la seva mà. Confesseu-lo davant dels gentils, fills d'Israel, perquè ens ha dispersat entre ells. Allà declareu la seva grandesa i exalteu-lo davant de tots els vius, perquè ell és el nostre Senyor i és el Déu, el nostre Pare per sempre. I ens assotarà per les nostres iniquitats, i tindrà misericòrdia de nou, i ens reunirà de totes les nacions, entre les quals ens ha dispersat. Tobit 13:1-5

Reuneix totes les tribus de Jacob i hereta-les, com des del principi. Senyor, tingues pietat del poble que porta el teu nom, i d'Israel, a qui has anomenat el teu primogènit. Eclesiastès 36:11-12

Jerusalem, mira cap a l'est i contempla l'alegria que Déu et dóna. Vet aquí que arriben els teus fills, els qui vas acomiadar; vénen reunits des de l'est fins a l'oest per la paraula del Sant, alegrant-se en la glòria de Déu. Baruc 4:36-37

Aixeca't, Jerusalem, posa't dret en les altures, mira cap a l'est, i mira els teus fills reunits des de l'oest fins a l'est per la paraula del Sant, alegrant-se en el record de Déu. Baruc 5:5

I la pregària era així: Oh Senyor, Senyor Déu, Creador de totes les coses, vós sou temible i fort, just i misericordiós, i l'únic i bondadós Rei, l'únic donant de totes les coses, l'únic just, totpoderós i etern, vós que allibereu Israel de tota tribulació, i que escolliu els pares i els santificau: accepteu el sacrifici per tot el vostre poble Israel, i conserveu la vostra pròpia porció, i santifica-la. Reuneix els qui estan dispersats lluny de nosaltres, allibera els qui serveixen entre els pagans, mira els qui són menyspreats i abominats, i que els pagans sàpiguen que tu ets el nostre Déu. 2 Macabeus 1:24-27

Esperem també que el Déu, que va alliberar tot el seu poble i els va donar a tots una heretat, el regne, el sacerdoci i el santuari, tal com va prometre en la Llei, aviat tindrà misericòrdia de nosaltres i ens reunirà de tota la terra sota el cel al lloc sant, perquè ens ha alliberat de grans tribulacions i ha purificat el lloc. 2 Macabeus 2:17-18

Jasher i Jubileus

I va ser el quinzè any d'estada d'Abram a la terra de Canaan, que és el setantè any de la vida d'Abram, que el Senyor es va aparèixer a Abram aquell any i li va dir: Jo sóc el Senyor que t'he tret d'Ur Casdim per donar-te aquesta terra en herència. Ara, doncs, camina davant meu i sigues perfecte i guarda els meus manaments, perquè a tu i a la teva descendència donaré aquesta terra en herència, des del riu Mitzraim fins al gran riu Eufrates. Jasher 13:17-18
I Esaú es va aixecar i va tornar a Jacob, i va fer tot el que Nebaiot, fill d'Ismael, havia aconsellat; i Esaú va prendre totes les riqueses que Isaac havia deixat, les ànimes, els animals, el bestiar i les propietats, i totes les riqueses; no va donar res al seu germà Jacob; i Jacob va prendre tota la terra de Canaan, des del rierol d'Egipte fins al riu Eufrates, i la va prendre com a possessió perpètua, i per als seus fills i per a la seva descendència després d'ell per sempre. I aquestes són les paraules que Jacob va escriure al llibre, dient: La terra de Canaan i totes les ciutats dels hitites, els heveus, els jebuseus, els amorreus, els perizites i els gergaiseus, totes les set nacions des del riu d'Egipte fins al riu Eufrates. Jasher 47:24,27

I va ser després de la mort de Moisès que el Senyor va dir a Josuè, fill de Nun, dient: Aixeca't i passa el Jordà cap a la terra que he donat als fills d'Israel, i faràs que els fills d'Israel heretin la terra. Tot lloc on trepitgin la planta dels vostres peus serà vostre, des del desert del Líban fins al gran riu, el riu de Perat, serà el vostre límit. Jasher 88:1-3

I després d'això, es convertiran a mi d'entre els gentils amb tot el seu cor, amb tota la seva ànima i amb totes les seves forces, i els reuniré d'entre tots els gentils, i em buscaran, i em trobaran, quan em busquin amb tot el seu cor i amb tota la seva ànima. Jubileus 1:14

I li digué: «Jo sóc el Senyor, que et vaig treure d'Ur dels caldeus per donar-te la terra dels cananeus perquè la posseeixis per sempre; i seré Déu teu i de la teva descendència després de tu». Aquell dia el Senyor va fer un pacte amb Abram, dient: «A la teva descendència donaré aquesta terra, des del riu d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrates: els quenites, els quenezites, els cadmonites, els perizites, els refaïtes, els pacorites, els hivites, els amorreus, els cananeus, els girgaixites i els jebuseus. Jubileus 14:7,18

I et donaré a tu i a la teva descendència després de tu la terra on has viscut com a immigrant, la terra de Canaan, perquè la posseeixis per sempre, i jo seré el seu Déu. Jubileus 15:10

Llibres oblidats de l'Edèn

I vaig dir al meu pare Jacob: Per tu, el Senyor desposseirà els cananeus i et donarà la seva terra a tu i a la teva descendència després de tu. Testament de Leví 3:10

I després d'aquestes coses, us sorgirà el Senyor mateix (Jesucrist), la llum de la justícia, i tornareu a la vostra terra. I el veureu a Jerusalem, per amor del seu nom. I de nou, per la maldat de les vostres obres, el provocareu a ira, i sereu rebutjats per ell fins al temps de la consumació. Testament de Zabuló 2:32-35

I després que hàgiu disminuït i us hàgiu fet pocs, torneu i reconeixereu el Senyor, el vostre Déu; i ell us farà tornar a la vostra terra, segons la seva abundant misericòrdia. I serà que, després que arribin a la terra dels seus pares, tornaran a oblidar el Senyor i es tornaran impius. I el Senyor els dispersarà per tota la faç de la terra, fins que vingui la compassió del Senyor (Jesucrist), un home que practica la justícia i la misericòrdia envers tots els qui són lluny i envers els qui són a prop. Testament de Neftalí 1:30-32

L'Evangeli - Només Jesucrist salva

I ella donarà a llum un fill, i li posaràs per nom Jesús, perquè ell salvarà el seu poble dels seus pecats. Mateu 1:21

Déu va estimar tant el món, que va donar el seu Fill únic, perquè tot aquell qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna. Joan 3:16

Jesús li diu: « Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi.» Joan 14:6

I en cap altre hi ha salvació, perquè no hi ha cap altre nom sota el cel que hagi estat donat als homes, pel qual hàgim de ser salvats. Actes 4:12

Perquè us vaig transmetre, en primer lloc, allò que jo també vaig rebre: que Crist va morir pels nostres pecats, segons les Escriptures; que va ser sepultat i que va ressuscitar el tercer dia, segons les Escriptures: 1 Corintis 15:3-4

En qui tenim la redempció per la seva sang, el perdó dels pecats, segons les riqueses de la seva gràcia. Efesis 1:7

Hi ha quatre veritats que hem d'entendre completament:

1. Déu t'estima molt.

Ell vol que tinguis vida eterna al cel amb Ell.
Déu va estimar tant el món, que va donar el seu Fill únic, perquè tot aquell qui creu en ell no es perdi, sinó que tingui vida eterna. Joan 3:16

Ell vol que tinguis una vida abundant i significativa amb Ell.
El lladre ve a robar, a matar i a destruir. Jo he vingut perquè tinguin vida, i la tinguin en abundància. Joan 10:10

Malgrat això, molta gent no experimenta una vida plena de sentit i no està segura de tenir vida eterna perquè...

2. L'home és pecador per naturalesa. Per això està separat de Déu.

Tots han pecat.
Perquè tots han pecat i estan privats de la glòria de Déu; Romans 3:23
Perquè l'amor als diners és l'arrel de tots els mals... 1 Timoteu 6:10

La paga del pecat és la mort.
Perquè la paga del pecat és la mort... Romans 6:23

La Bíblia especifica dos tipus de mort:
- Mort física

I així com està establert als homes que morin una vegada, i després d'això ve el judici. Hebreus 9:27
- Mort espiritual o separació eterna de Déu a l'infern

Però els covards, els incrèduls, els abominables, els assassins, els fornicadors, els bruixots, els idòlatres i tots els mentiders, tindran la seva part al llac que crema amb foc i sofre, que és la segona mort. Apocalipsi 21:8

Si l'home està separat de Déu a causa del seu pecat, quina és la solució a aquest problema? Sovint pensem que les solucions són: la religió, les bones obres i els bons costums. Però només hi ha una solució de Déu.

3. Jesucrist és l'únic camí al cel.

Aquesta és la declaració de Déu.
Jesús li diu: « Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi.» Joan 14:6

Va pagar el càstig complet pels nostres pecats.
Perquè també Crist va patir una vegada pels pecats, el just pels injustos, per tal de portar-nos a Déu, havent estat mort en la carn, però vivificat per l'esperit. 1 Pere 3:18
En qui tenim la redempció per la seva sang, el perdó dels pecats, segons les riqueses de la seva gràcia. Efesis 1:7

Ell té la promesa de la vida eterna.
Qui creu en el Fill té vida eterna. Però qui no creu en el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu roman sobre ell. Joan 3:36
Perquè la paga del pecat és la mort; però el do de Déu és la vida eterna en Jesucrist, el nostre Senyor. Romans 6:23

4. Hem de creure en Jesucrist per ser salvats.

La nostra salvació és deguda a la gràcia de Déu mitjançant la fe en Jesucrist.
Perquè és per la gràcia que sou salvats mitjançant la fe; i això no ve de vosaltres: és el do de Déu; no per obres, perquè ningú no se'n gloriï. Efesis 2:8-9

Perquè tothom qui invoqui el nom del Senyor serà salvat. Romans 10:13

L'oració del pecador
Prega això amb fe:
Senyor Jesús, moltes gràcies per estimar-me. Confesso que sóc un pecador i et demano perdó. Gràcies per vessar la teva sang per pagar tots els meus pecats. Gràcies per la teva mort a la creu, sepultura i resurrecció. Confio en tu com el meu Senyor i Salvador. Accepto el teu do de la vida eterna i et lliuro la meva vida. Ajuda'm a obeir tots els teus manaments i ser agradable als teus ulls. Amén.

Si has confiat en Jesucrist, t'ha passat el següent:
- Ara, tens vida eterna amb Déu.

I aquesta és la voluntat del qui m'ha enviat: que tot aquell qui veu el Fill i creu en ell, tingui vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Joan 6:40
- Tots els teus pecats han estat pagats i perdonats. (passat, present, futur)

Però aquest home, després d'haver ofert un sol sacrifici pels pecats per sempre, s'assegué a la dreta de Déu; Hebreus 10:12
- Ets una nova creació als ulls de Déu. És el començament de la teva nova vida.

Per tant, si algú és en Crist, és una criatura nova: les coses velles han passat; vet aquí, totes les coses s'han fet noves. 2 Corintis 5:17
- T'has convertit en fill de Déu.

Però a tots els qui el van rebre, als qui creuen en el seu nom, els va donar poder de ser fills de Déu. Joan 1:12

Les bones obres no són una manera de salvar-nos, sinó una prova o fruit de la nostra salvació.
Perquè som obra seva, creats en Crist Jesús per a bones obres, les quals Déu ha disposat per endavant perquè les practiquem. Efesis 2:10
Déu us beneeixi!

Un memorial a Maria de Betània

I com era a Betània, a casa de Simó el leprós, mentre Jesús estava a taula, vingué una dona que tenia una capseta d'alabastre plena de perfum de nard espinós, molt preuat; va trencar la capseta i el va vessar sobre el seu cap. Alguns s'indignaven i deien: «Per què s'ha malgastat aquest perfum? Es podria haver venut per més de tres-cents denaris i donar-lo als pobres.» I murmuraven contra ella.

Jesús digué: « Deixeu-la, per què la molesteu? Ha fet una bona obra amb mi. Sempre teniu pobres amb vosaltres, i els podeu fer bé sempre que vulgueu; però a mi no em teniu sempre. Ella ha fet el que ha pogut; ha vingut per endavant per ungir el meu cos per a la sepultura. Us dic amb tota veritat que allà on es prediqui aquest evangeli per tot el món, també es parlarà del que ella ha fet en memoria seva.» Marc 14:3-9